

Rešitev novoletne zastavice v 1. številu.

Velika sreča spremljaj v letu 1924. vse naše rojake v svobodni domovini in v neodrešenih krajih! Obsiplje naj jih z vsemi dobrinami, zlasti naj jim pod tujim jarmom nakloni narodnostni mir in končno slavno zmago!

To pot smo dobili le dve rešitvi. Poslala nam je eno Elizabeta Kranjšičeva iz Trbovelj 1. Ta misli, da se more zastavica tolmačiti tako: Domovina, vedno mislim nate in na neosvobojene brate. — Drugo nam je poslal Josip Vurcer iz Gornje Radgone. Ta pravi: »Na desni strani prva je Koroška, ki je že napisana. Srednja pomeni Slovenijo. Na levi strani pa pomeni Primorje, kjer žive naši neodrešeni bratje in sestre.« — Naj bo vsakemu po svoje!

Najkrajša imena.

Leta 1907. je služil v francoskem topniškem polku vojak, ki je imel, lahko bi rekli, najbolj čudno ime na svetu. Pisal se je namreč Efg. Njegov stotnik ga je večkrat opominjal, naj si ne dovoljuje z njim nikake šale, ko mu je Efg povedal svoje ime, in šele ko je pogledal v vojaške kove listine, se je prepričal, da se njegovo ime res tako glasi. Vendar imajo v Franciji še več takih imen. Tako stanuje v predmestju Pariza vinski trgovec O; v Normandiji pa je živela rodovina U, ki je imela svoj čas celo grofovski naslov. Pariški naslovnik zaznamuje baje pet oseb, čigar rodovinska imena obstojajo iz ene same črke.

Vzgoja na Kitajskem.

Tudi na Kitajskem je učitelju poleg pouka dana tudi naloga, da svoje učence vzgaja. Zato jih mora vedno navajati k lepemu vedenju in k uslužnosti. V čitanju jih poučuje takole: učenci z učiteljem vred odpro knjigo. Učitelj prične čitati, učenci nepremično zro v knjige in s prsti kazaje slede besedam. Ko učitelj tako prečita eno vrsto, jo učenci tako dolgo ponavljajo, da se jim izgovarjava vsake posamezne črke natančno vtisne v spomin in lahko vso vrsto še enkrat prečitajo, seveda to pot sami in brez učiteljeve pomoči. Potem se morajo prečitano učiti na pamet. To delajo na ta način, da vsak svojo nalogo v splošnem vpitju čita, dokler si je ne zapomni. Kdor je z nalogo gotov, gre k učitelju, položi svojo knjigo predenj na mizo, se obrne in pove svojo nalogo na pamet. Nato preidejo k naslednji vrsti in tako naprej, dokler se ne nauče vse knjige. Razen čitanja poučujejo učitelji v začetnih šolah tudi pisanje. Učitelj ukaže učencem pričiti najprej s preprostimi črtami in najenostavnejšimi črkami, dokler se učenci s pomočjo dolgotrajne vaje ne nauče težjih, sestavljenih črk. Ta pouk jim olajša s tem, da razdeli med nje po en izvod litografirane lekcije za dotično uro. Učenec položi litografirani izvod pod svoj tanki pisalni pa-

pir, ki se skozenj dobro razločijo s tušem litografirane črke, ter črke natančno po onih posnema s svojim kitajskim čopičem, ki nadomešča naše pero.

Zimski izprehod.

Proč so čarobni dnevi lepe jeseni. Sež verni vetrovi se podijo preko poljan in gozdov, potem pa se umaknejo milejšemu jugu; ta pritrese kmalu na milijone belih zastavic — sneženih kosmičev. Nato pa mu pride zopet na pomoč bratec sever, ki vsepovsod potlaka jezera in mirno stoječe vode s krasnimi srebrnimi ogledali. Ostra burja okolo hišnih oglov naznanja bližino resnobne, ostre gospodinje.

Pa vse to nas ne plaši, da bi se boječe stiskali k peči. Urno kvišku, topli jopič tesno zapnimo in hajdimo proti ribniku doli na ledino! Ko stopamo tako ob ribniku in premišljamo čudovite naprave v prirodi, se nam razveseli srce, ki ga je bila zaradi večnedevne težke megle že pričela tlačiti mora otožnosti.

Saj ima tudi zima svojo izredno lepoto. Proč tedaj z žalnimi znaki za poletjem in jesenjo!

Ali ni solnčnojasni zimski dan nekaj krasnega? Daleč naokolo je pokrita zemlja s snegom, nad njo pa se razpenja jasno, modro nebo brez najmanjšega oblaka. Na vsaki vejici visi kakor pomladno cvetje nežno ivje. Glej, iz mesta že prihaja kopica otrok, starejših in mlajših; ne morejo si kaj, da ne bi poizkusili uglasiti si podplatov na gladkem ledu. Kakšno življenje zavлада že čez nekaj trenutkov na mestu, kjer je bilo prej tako zapuščenost! Za naše ptičke, ki so nam ostali zvesti tovariši čez zimo, se prično zdaj hudi časi. Rumeni strnad se prikaže na cesti in prosjači za drobno zrnec; rjasti ščinkavec kljuje lačen po redkih jagodah, ki še niso odletele z bezgovega grma. Spomnimo se jih torej ter jim natrosimo krušnih drobtin v že nalašč postavljene hišice! Zakaj pomniti moramo vedno: Kar pozimi za nas storiš, to v poletju povrnjeno dobiš!

Julij Essich.